

[Indenrigsministeren]

get i 1984 vil stort set svare til personaleforbruget i 1983. Jeg gør derudover opmærksom på, at der er tale om naturlig afgang fra kommuner og amtskommuner i et antal af 45.000 om året.

Endelig siger hr. Henning Rasmussen, at regeringen ikke har ønsket at drøfte lovforslaget med socialdemokratiet. Det ønskede vi sandelig gerne, men hr. Henning Rasmussen nægtede kategorisk ved førstebehandlingen at være med til at beskære bloktilskuddene. Derfor var der ingen grund til at skille lovforslaget ad ved behandlingen her i tinget, specielt da de to ting hænger nøje sammen.

Til sidst vil jeg gerne gentage, hvor vigtig denne debat i dag er af hensyn til, at vi gerne vil give kommunerne et fast grundlag for deres videre planlægning.

Formanden:

Jeg beder de ordførere, der vil have ordet i anden runde, melde sig.

Henning Rasmussen (S):

Hr. Dræbye sagde i sit indlæg, at hovedstadsområdet ikke begunstiges af de socialdemokratiske ændringsforslag. Går man virkningerne efter kommune for kommune i stedet for at se dem som en helhed, hvad der efter min mening helt tilslører, hvad der sker, viser det klart, at virkningerne er gode. Den halvdel af kommunerne, der har tyngende byrder og lidt lavere skatteindtægter end de andre, får lettelser. Den del af kommunerne, der har lave udgiftsbehov i sammenligning med de andre og høje indtægter, får en lidt højere skat som resultat af det.

Der er altså tale om et bidrag til en yderligere udligning imellem kommuner med store udgiftsbehov og dem med små og dem med gode muligheder for at hente indtægter hos skatteyderne og dem, hvor indtægterne er knap så gode. Så det er et udmærket forslag, når man ser det, som det skal ses: kommune for kommune og ikke området som helhed.

Jeg vil gerne føje til, at havde det været muligt at komme i samtale med de andre partier og med indenrigsministeren om den ændrede byrdefordeling, så føler jeg mig temmelig sikker på – specielt hvis der havde været mulighed for fri forhandling, hvor de konservative havde kunnet få lov at gå ind i

drøftelsen nogenlunde fri af venstres bånd – at vi ville have kunnet snakke fornuft med hensyn til imødekommenhed over for det synspunkt, at pris- og lønforskelle er lige så reelle og lige så upåvirkelige af den enkelte kommune som antallet af gamle og antallet af små børn, og hvad der i øvrigt går ind i vore udgiftskriterier. Men ministeren ønskede tingene koblet sammen og har gentaget her i dag, at de skulle kobles sammen, og når vi ikke ville stemme for det virkelig uacceptable, skulle vi heller ikke være med i snakken om det, vi tilkendegav at vi godt kunne blive enige med regeringen om efter fornuftige forhandlinger med små tillempninger. Det ville man ikke.

Så er det blevet sagt af flere indledere, at socialdemokratiet selv har været inde på tanker om at beskære bloktilskuddene. Ja, det startede jeg min ordførertale ved førstebehandlingen af det første lovforslag med at sige, så det er ikke nogen overraskelse, men det er tilsyneladende stadig væk en nyhed, der skal bringes af hver ordfører. Det er naturligvis for, at folk skal tro, at den sammenhæng, i hvilken vi ville have forhandlet og eventuelt gennemført beskæringer af bloktilskuddene, uden videre kan sammenlignes med det omfang, det tempo og den sammenhæng, i hvilken de bloktilskudsbeskæringer, der nu gennemføres, skal ses. Det er dér, man vildfører befolkningen.

Vores ganske klare forudsætning for at gå ind i tanker om bloktilskudsbeskæringer var, at det ikke ville føre til en forøget arbejdsløshed. Vi føler os overbeviste om, at vælger man de rigtige metoder – specielt hvis man ved siden af at beskære bloktilskuddene fører en beskæftigelsesfremmende politik i stedet for det modsatte – så kan man godt beskære bloktilskuddene forsvarligt. Men vi konstaterede allerede for nogle måneder siden, da budgetrevisionen 1983 i kommunerne var færdig, at det medførte en nedgang i beskæftigelsesmulighederne i kommunerne på mellem 6.000 og 7.000. Beskæringen var altså gået for langt og ført for hurtigt frem. Nu kan vi se, at sparemulighederne i kommunerne for 80-90 pct.s vedkommende ligger i, at der skal fjernes arbejdspladser, og så er det ikke under nogen omstændigheder fornuftigt at fortsætte.

Og så kan indenrigsministeren og andre, der har haft ordet i dag, aldrig så meget sige: